

РЕШЕНИЕ

№ 26266

гр. София, 01.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 10.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11476** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на М. Х. Х., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 11046 от 24.10.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. В жалбата се излагат твърдения, че решението е незаконосъобразно, тъй като било постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Необосновано и в противоречие с основните принципи на бежанското правоадминистративният орган отказал да кредитира твърденията на лицето за наличието на обоснован страх за него и семейството му заради военния конфликт в страната му на произход и опасността да бъде върнат отново в С.. В страната му имало военни действия, положението на гражданите било тежко. Налице били тежки и лични заплахи срещу живота или личността на гражданите поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Не бил преценен най-добрият интерес на детето по смисъла на Закона за закрила на детето (ЗЗДет) и опасността то да бъде върнато в С.. Отправя се искане за отмяна на решението и връщане на административната преписка на органа за ново произнасяне. В съдебно заседание назначеният на жалбоподателя особен представител по реда на чл.25, ал.1 от ЗУБ, адв. Танина от САК, заявява, че съгласно решение на Европейската комисия, С. в момента не следва да се счита за сигурна и стабилна държава. Жалбоподателят лично в съдебно заседание заявява че в областта му (Д. А.) все още имало война, нямало мир, нямало нищо общо със столицата и новото правителство. За него било

опасно да се върне в С.. Целта му е била да вземе статут и да доведе тук семейството си – майка, баща, един брат и две сестри. Той се е обаждал на семейството си и родителите му го съветвали да не се връща тъй като още е имало клане и убийства на жени и деца. Те били в област между кюрдите и новото правителство и свободната армия, подпомагана от Турция, които се биели помежду си и хората там страдали.

Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт К., в съдебно заседание моли съда да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да потвърди оспореното решение на ДАБ като правилно и законосъобразно. При издаване на решението били спазени били административнопроизводствени правила и материален закон. Видно от бежанската история било, че жалбоподателят нямал етнически проблеми, не бил арестуван, заплашван, преследван, нямало проблеми с групировки, не участвал в политически събития и партии, не участвал възразение. Обстоятелството, че цялото му семейство останало в С., а той дошъл тук, говорело за икономически причини и не било основание за предоставяне на статут.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възразенията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с молба на чужденеца до ДАБ от 27.06.2024г. с искане на международна закрила (лист 101 от делото).

На същата дата е съставен регистрационен лист (л.98-100).

Според данните, отразени в него, молителят е с имена М. Х. Х., гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., по етническа принадлежност – арабин, с религия – сунит, с основно образование, ученик, неженен, владеещ арабски език, без документи за самоличност, за което лицето е попълнило и съответната декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ (л.84).

Срещу подпис лицето е било своевременно запознато с правата и задълженията на лица под 18 години, които са сами в Република България и са подали молба за закрила, както и със списък на организациите, работещи с Бежанци и чужденци, подали молба за статут (л.95 и сл).

Съставена е Евродак дактилоскопна карта (л.93).

С молителя е проведено едно интервю – на 30.07.2024г. (л.70-73).

На него той е потвърдил данните, които е заявил при регистрацията си. Напуснал С. през 2024г. нелегално, сам, през Турция, Като в България също влязъл нелегално. Счита, че тук е безопасно. За родителите му пътят дотук бил труден, затова той дошъл първи с цел да събере семейството си тук. Няма роднини или близки в България и в Европейският съюз. Условиата в С. били много лоши, имало много въоръжени хора, които отвличали и изнудвали за пари. Имало проблеми между племена и групировки. Селото му се контролирал от този, който държи оръжие, нямало конкретна групировка. Самият той нямал проблеми заради религията си или етноса си, не бил въвличам във военни действия, макар че - по негови думи - виждал как стават убийства на улицата, Не бил арестуван, осъждан, лично той и негови роднини нямали проблеми с властите или с неправителствена организация. Счита, че ако се върне в С. ще бъде отвличен за пари.

На 13.08.2024г. лицето е представило копие на лични документи - задграничен паспорт (л.68-69).

След съответно запитване от ДАБ (л.76) до ДАНС, от ДАНС е получен отговор (л.67) в който се казва, че ДАНС не възразява на лицето да бъде предоставена закрила, в случай, че то отговаря на условията по ЗУБ.

Към административната преписка са приложени три справки (л.36-62.), изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно обстановка в С., актуални към 02.07., 12.07. и 23.08.2024г. Справката не са актуални към датата на обявяване на делото за решаване, поради

което съдът не се спира повече на тях.

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.8-20).

В него е приел, че за М. Х. Х. не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 от ЗУБ, тъй като в представената от лицето бежанска история не били налични субективният и обективният елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие основателно опасение от преследване.

В решението административният орган е приел също, че не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ, тъй като лицето не било изложено и не съществувал бъдещ риск от излагане на посегателствата по цитираната норма. Не бил налице и вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна по смисъла на международното право, при който насилието да е от такова високо ниво, че да предполага реална опасност лицето да лично заплашено от това.

Пред съда е представена нова справка (л.122-124) за ситуацията в С., актуална към 29.01.2025г. – след падането през декември на режима на бившия президент Б. А. и бягството му от страната. В справката е посочено, че представители на бившия режим продължават да се помиряват и да уреждат отношенията си с новата власт (Основно на групировката „Х. Т. ал Ш.“ и съюзни бунтовнически фракции). В страната е обявена обща амнистия. Направена е пътна карта за преход и прекратяване на конфликтите. Започнало е възстановяването на ключови съоръжения, като болници и пътища. Отчетена и необходимостта от хуманитарна помощ. От началото на 2024г. до 29.12.2024г. около 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в С. (115 000 от които след 08.12.2024г. – датата на падане на режима на Б. А.). В страната все още е налице несигурност, въоръжени сблъсъци и повишена престъпна дейност. Въпреки това от 07.01.2025г. са възобновени и международните полети от летището в Д.. Новото правителство е ангажирано да защитава правата на малцинствата. Посочват се безредици в някои райони – крайбрежните райони, също регионите на Х. и на Х., но не и област Д. А., откъде е жалбоподателят.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението на ДАБ е връчено на лично на жалбоподателя на 07.11.2024г., жалбата е подадена чрез административния орган до съда на 13.11.2024г., тоест в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт.

Поради това жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В хода на административното производство и при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Решението е издадена в писмена форма и със съответните реквизити, при спазване на административнопроизводствените правила.

Регистрационният лист е съставен в присъствието на преводач на разбираем от чужденеца език (арабски). Също с преводач от арабски, чужденецът е информиран писмено за правата и задълженията си като непридружено лице под 18 години, подало молба за международна закрила в Република България, както и със списък на организациите, от които би могъл да потърси помощ.

След съответно искане (л.78) от ДАБ до Националното бюро за правна помощ, на чужденеца, като на непълнолетен (към онзи момент) е бил назначен особен представител по реда на чл.25, ал.1 от ЗУБ (л.21-22).

При провеждането на интервюто, търсещото закрила лице е имало възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено също с преводач от арабски. След приключването му, текстът е бил прочетен, като чужденецът е заявил, че е разбрал добре смисъла на написаното и че няма възражения по него.

Интервюто е проведено в присъствието на назначения служебен адвокат Танина и е подписано от нея без възражения.

В хода на административното производство е попълнен Формуляр за бърза оценка на най-добрия интерес за закрила на детето (л.79 и сл.).

Съдът намира, че в оспореното решение е издадено и в съответствие с материалния закон и с целта на закона.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религии, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Съдът намира, с оглед представената бежанска история, за правилен крайния извод в решението на административния орган, че не са налице материалноправни основания по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

М. Х. Х. е заявил на проведеното с него интервю, че не е бил арестуван и осъждан, че не е имал проблеми заради етническата и религиозната си принадлежност, че не политически активен, че не е имал контакти с въоръжени групировки. Твърденията за проблеми между племена и групировки, както и много въоръжени хора в С., включително в неговото село, сами по себе си не предполагат основателни опасения по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ, още повече, че самото лице не свързва това твърдение със заплахата лично към себе си или към свой близък. Не твърди такива заплахи да е имало и към някой от многото членове на семейството му останали в С.. Лицето не посочва и никакви конкретни основания за предположението си, че ако се върне в С., ще бъде отвлечен за получаване на откуп. Подобно опасение не кореспондира и със съдържанието на актуалната справка за страната. Твърденията, че иска да продължи живота си тук и да учи в България, както и да събере цялото си семейство тук, навежда извода, че лицето не е бежанец, а икономически мигрант.

Доколкото лицето вече е пълнолетно към момента на постановяване на съдебното решение, съдът намира, че не следва да се произнася по въпроса за най-добър интерес на детето по смисъла на ЗЗдето. Извън това, с оглед последната справка за страната, съдът намира, че за лицето не съществува опасност да се завърне в страната си, (с оглед спазването на правилото „non refulument“).

По изложеното по-горе, съдът намира, че решението в частта, с която председателят на ДАБ е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на лицето статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон и в частта си, с която административният орган е отказал на предостави на чужденеца хуманитарен статут.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В конкретния случай жалбоподателят не твърди да е напуснал страната си поради някоя от изброените в горния абзац причини. Не твърди такава реална опасност да е налице и към настоящия момент в случай, че се върне в С.. Такъв извод не следва и от последната справка за страната. Напротив, от нея може да се заключи, че след падането на режима на Б. А. през декември 2024г., от началото на 2025г. в С. не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, особено пък от такава степен, че същият да може да се характеризира с безогледно насилие, включително от областта, от която е жалбоподателят. Всъщност, положението в С. трайно се подобрява. За това говори и огромния брой завръщащи се в С. бежанци. Дори да се приеме, че в страната е налице хуманитарна криза, то тя не е от такъв мащаб, че да обоснове предоставянето на хуманитарен статут. Освен това цялото семейство на лицето продължава да живее в С. и той не сочи самите те да са застрашени било от посегателства, било от хуманитарната криза.

По делото е изготвен социален доклад, който препоръчва предоставяне на лицето на статут в България, без конкретно обосноваване и посочване бежански или хуманитарен. Препоръката, освен с факта че към предходния момент жалбоподателят е бил дете, не се обосновава с бежанската история, със справката за страната, с интересите на лицето, доколкото родителите му, братята и сестрите му все още са в С., тоест – там са домът и семейството му. Освен това, към момента лицето вече е навършило пълнолетие и посочената препоръка не е приложима, тъй като кандидатът вече не е дете.

Не са налице и други основания за предоставяне на М. Х. Х. на бежански или хуманитарен статут, доколкото по делото не се установи, нито жалбоподателят излага твърдения в тази насока, бежанска или хуманитарна закрила да е била предоставена на друг член от семейството му, поради което не са налице основанията за закрила и по чл.8, ал.9, съответно по чл.9, ал.6 от ЗУБ. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. Х., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 11046 от 24.10.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: